

LEVENDE WOORDEN

Wat is echter het evangelie? Dat is, dat God Zijn Zoon gezonden heeft in de wereld om zondaren zalig te maken; om de hel te verbreken, om de dood te overwinnen, de zonden weg te nemen, en aan de wet genoeg te doen! Wat heeft Hem daartoe gedwongen? De wet heeft Hem gedwongen. Wat moet gij dan nu doen? Gij moet uw Verlosser aanzien; dat Hij dit volbracht heeft; en twijfelt gij, dan moet gij ter helle. Als gij u gevangen geeft en zegt: hoewel ik de wet niet vervul maar daartegen zondig, heb ik echter gehoord in het evangelie, dat Christus mij Zijn werken gegeven heeft; dat heb ik ontvangen in het Sacrament van de Doop, en ik weet, dat Hij zal houden, wat Hij mij beloofd heeft, want Hij zegt: wie gelooft en gedoopt wordt, zal zalig worden; daarop verlaat ik mij, gelijk Petrus (1 Petr. 2 vs. 22) zegt: "Hij heeft geen zonden gedaan, ook is er geen bedrog in Zijn mond gevonden"; het dodenrijk heeft Hem niet kunnen behouden. En dat is mij gegeven! Waarom? Omdat ik naar St. Jago gegaan ben? Neen, neen; maar Christus heeft het gedaan, Hij heeft mij dit gegeven. Wie zulk een geloof niet in zich ontvangt, die moet verloren gaan!

Wie daarentegen zulk een geloof heeft wordt behouden en de Heilige Geest komt tot hem. Wie daar Christus tot Zaligmaker heeft, in hem komt of wast de liefde van de Vader. Ik moet mij Christus geheel toeëigenen; ja ik moet mij zó met Christus' werk troosten, als had ik het zelf volbracht. Zie, nu vraag ik niet naar alle bedevaarten, monniken, geestelijken, nonnen! Ziet toch, hoe heerlijk een vertrouwen wij door Christus op God hebben. Gij moogt rijk of arm, ziek of gezond zijn, gij zegt altijd: God is de mijne; nu wil ik gaarne sterven, niet dat de

wet mij daartoe dwingt, maar het is mijn Vader welbehagelijk. Zo zegt Paulus (1 Cor. 15 en 55): de dood is verslonden in de overwinning. Hoe? Ik moet evenwel sterven! Ja zegt hij: door Jezus Christus is hij verslonden; zodat wij daarop bouwen en vertrouwen, en voor de dood niet meer vrezen of sidderen. - Allen, die anders gepredikt hebben, zijn verleiders; en hun leer is verleiding!

Wat is het evangelie? Het is, dat Christus getreden is in de angst van de dood, van de zonde! Niet, dat Hij zulks behoefde, maar omdat het de Vader alzo welbehaagde. Dat heeft Hij u alles geschonken!

De jongeren worden verblijd. Zo moet het ons ook gaan! Dan zegt Hij: Vrede zij ulieden! Gelijk Hij hun Zijn handen en voeten heeft getoond, dat is Zijn werk, dat Hij heeft; zo zal dat ook het onze zijn. Zo komt Hij tot ons door het evangelie; ja het is veel beter, dat Hij komt door het evangelie; want als Hij nu door de deur binnen kwam, gij kent Hem toch niet al, kwam Hij ook binnen. Geloofst gij, dan heft gij; o geloofst gij niet, dan hebt gij niet.

Luther.

GOD EN ZIJN GRONDPERSONEEL

Dezer dagen las ik de volgende anecdote; een anecdote blijkbaar niet uit een ver verleden, maar kersvers uit onze tijd.

Een Berlijner deelde aan een andere Berlijner mede, dat hij voor de kerk bedankt had. De ander vroeg: "Zo, geloof je dan niet in God?" Waarop de eerste antwoordde: "Wel aan God, maar niet aan Zijn grondpersoneel".

Wij begrijpen deze geschiedenis slechts al te goed.

Er is helaas vaak het nodige aan te merken op kerkelijke mensen, en zij die, eenzijdig lettend op de mens en te weinig op de Kerk en haar Evangelie, hun onkerkelijkheid willen verdedigen door op onze zonden te wijzen, hebben 'n goedkoop spel.

Laat ik er aan toevoegen, dat de zonden der Kerk ook opvallender zijn dan die van de wereld. In het licht komen de donkere dingen het duidelijkst uit.

Maar...waar ik heen wil met deze anecdote? Naar Johannes 3:16, dus naar dat wat wij op Kerstfeest - en alle dagen van ons leven - mogen herdenken. Hoe groot moet Gods liefde zijn, dat Hij tot een wereld met zulk "personeel" Zijn Zoon wilde zenden!

Het is op onze grond, zacht gezegd, inderdaad verre van volmaakt.

En toch is die heilige Liefde daarheen afgedaald!

Ik heb aan de onbekende Berlijner een kerstzegen te danken. Want ook ik behoor tot dat ongelukkig "grondpersoneel" tot mijn laatste aardse dag.

W.A.H.

Juni. Zomermaand. Zojuist heb ik nog een houtje op de kachel gedaan. 't Is koud voor de tijd van het jaar!

Voorbije donderdagavond, toen we richting Hilversum reden met een kostbare last aan medebroeders, hoorde ik een onderwijzing van br. Fahner.

Een andere medebroeder uit ons gezelschap gebruikte de uitdrukking "slecht weer".

Br. Fahner was het daar niet mee eens. Volgens hem past zo'n uitdrukking niet op onze lippen. Wat zouden al die kikkers in uitgedroogde sloten moeten beginnen. Om dit te begrijpen, moet de geachte lezer weten, dat onze br. Fahner een buitengewoon "Goedaardig" man is. Hij heeft mij, meer dan eens, verteld dat hij een hoed opzet voor de vliegen. Hij zou het erg vinden dat zo'n beestje, op z'n kruin gezeten, kou mocht vatten.... Dat gaat wel ver, lezer!

Om op dat "slechte weer" terug te komen. De broeder van het slechte weer verdedigde zich door te wijzen op z'n werk, dat zich meestal buiten afspeelt..terwijl br. Fahner gewend was zich in de behagelijke ruimte van een winkel te bevinden.

Laatstgenoemde bleef echter bij het standpunt: Het past een mens niet, te spreken van "slecht weer".

Mijn gedachte gingen naar onze, nu zalige, melkman br. Voskuil. Door weer en wind sjouwde hij zijn klantjes na met melk en melkproducten. Menigmaal werd hem toegevoegd: Slecht weer, melkman! Zijn antwoord luidde steevast: Ach vrouw, 't is nog goed weer voor slechte mensen. Vervolgens sjokte hij, met water in de schoenen, naar de volgende klant...Nu moet ik toch even een traantje wegpinken bij de gedachte aan onze melkman alias Thomas. Wat zal hij zingen voor de troon van God en het Lam!

Zo zeggen, om maar iets te noemen, de Wederdopers, dat de doop niets betekent, wanneer de mens tevoren niet gelovig was; zij willen niet door de doop gelovig worden, maar door hun eigen vroomheid de doop heilig en goed maken. Dat wil m.i. echter zeggen, dat de hoeksteen van Christus totaal verloren is gegaan, want niet door Christus' genade, in de doop ontvangen, zouden wij heilig worden, maar door eigen werk, tevoren al door ons verricht. De doop zou niets geven, niets tot stand brengen, niets uitwerken, maar wij zouden tevoren aan de doop alle waarde en betekenis geven door het eigen werk, waardoor die doop dan wordt tot een geheel overbodig teken, waaraan men zulke heiligen zou kunnen herkennen. Zulk een blijvend teken of merk, waaraan men iemand zou kunnen herkennen, kan trouwens

de doop nimmer zijn, want hij wordt eenmaal beëdigd en daarna kan men het niemand meer aanzien. Zo doen de dwepers ook met hun sakrament: dat moet niet vroom maken of genade schenken, maar het moet laten zien en ervan getuigen, hoe vroom en heilig zij zonder zulk een sakrament wel zijn.

Wat hebben onder het pausdom al die ontelbare afscheidingen, sekten, partijschappen en afgoderijen, al die dwaze heiligen en papen, monniken en nonnen anders bewerkt dan dat ze van Christus zijn afgefallen door te geloven, dat ze door goede werken vroom zouden worden? Daarom leert Paulus de Efeziërs en Kolossers zo ijverig, dat Christus ons Hoofd is en dat wij ons met ijver aan dat Hoofd moeten houden en aldus bij elkander blijven als leden van één lichaam, om zo toe te nemen. Want de duivel slaapt niet en is niet werkeloos; gaarne zou hij ons van dat hoofd scheiden; hij weet wel, dat dit leerstuk hem de nek breekt en zijn slangenkop vertreed, gelijk het in gen. 3 is voorspeld.

Moge echter God, onze trouwe eeuwige Vader, die ons door Zijn geliefde Zoon en onze Heere en Heiland Jezus Christus zo rijkelijk verlicht heeft, ons ook door Zijn Heilige Geest een sterk geloof geven en ons aldus de kracht schenken om zulk een licht ook trouw en ijverig te volgen en Hem met alle heidenen te loven en te prijzen, met leven en leer beide. Hem zij dank en eer voor al Zijn onuitsprekelijke genade en al Zijn gaven tot in eeuwigheid. Amen.

LEVENDE WOORDEN

Het Evangelie betuigt u, dat gij uwszelfs niet meer zijt, maar het duur gekochte eigendom van uwen getrouwen Heere en Zaligmaker Jezus Christus, en dat Hij u van Godswege in Zijne gemeenschap heeft opgenomen en Zijn leven met u deelt. Mag ik dat gelooven ondanks mijne ondeugden? Ja, geloof alleenlijk!

Maar hoe kom ik dan tot de heiligmaking, hoe tot goede werken? God zal het voorzien. Hij, Die alles bij Zich heeft opgesloten, opdat gij uit Hem in Christus Jezus alles zoudt zijn en alles zoudt hebben, zál het doen. Geloof alleenlijk, en gij zult aan de leden, die op de aarde zijn, alle voedsel onttrokken hebben. - Maar zal ik dan in waarheid niet bedrogen uitkomen? zal ik dan zoo waarachtig in den dag van Christus alzóó bevonden worden, dat alles in overeenstemming is met de Wet, met de heiligheid Gods? Zoo spreekt de Heilige Geest: gij zijt gansch zonder heerlijkheid, maar Christus heeft Zijne heerlijkheid op u gelegd; zoo hébt gij de heerlijkheid; of gij ze ziet of niet ziet, zal wel hetzelfde zijn, indien Christus ze maar ziet. In deze heerlijkheid nu, d.w.z. in den volkomen glans der heiligheid en heerlijkheid van God en van Christus, zult gij ook openbaar worden, als Christus zal geopenbaard zijn; **MÉT HEM ZULT GIJ GEOPENBAARD WORDEN IN HEERLIJKEID**; daarom, omdat Hij zulke heerlijkheid heeft en Hij wel weten zal Zijn woord te vervullen; Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid.

Krachtens de vereeniging des geloofs en des Geestes met Christus is het Zijne het dijne, - daarom zult gij niet bedrogen uitkomen. Van de leden, die op de aarde zijn áf, en gezocht de dingen, die Boven zijn!

Geliefden! ik hoop, dat gij deze prediking zult

hebben verstaan. De zonde is er; zegt: ik ben u gestorven! - De Wet is er met hare eischen; zegt: Wat gij zoudt willen eischen, kan ik u niet toonen, doch mijn Vader heeft het alles voor mij in Zijne kasten; het is altegaar het vermogen, hetwelk ik met mijnen Bruidegom heb; Hij zal het mij op Zijnen tijd en naar Zijne wijsheid doen toekomen, zoodat gij aan mij wel niets zult te berispen hebben, - De duivel is er en zegt: gij zult u bedrogen hebben, als gij niet meer hebt dan het geloof! Zegt: Christus heeft mijne zonde op het hout gedragen, en daar is Hij gestorven; Hij ging met Zijn bloed in het heiligdom; wanneer Hij wederkomt, komt Hij zonder zonde, zoo zal dan ook ik zonder zonde bevonden worden in Zijne gemeenschap door Zijns Vaders zegening, waarmede Hij mij in Hem gezegend heeft; daarom laat ik de leden, die op de aarde zijn, sterven en verderven.

Dit alles is ulieden gepredikt, die u bevindt in hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging enz. en in waarheid gaarne daarvan zoudt willen verlost zijn, - gepredikt, opdat gij alleenlijk gelooft en op Christus ziet, u ook eeniglijk aan Christus houdt, opdat gij niet bij uwe leden, die op de aarde zijn, blijft staan of uzelfen aan het afhouden en dooden er van begeeft, - want daarbij blijven zij in het leven, - maar opdat gij zoo wijs en verstandig zijt, u niet daarvan te laten afbrengen, dat gij Christus toebehoort, dat gij in den hemel behoort; u daarvan niet te laten afbrengen, dat gij u opwaarts begeeft, in de hooge luchten der vrijheid en des levens van Christus. Als gij dat doet, dan doodt gij uwe leden, die op de aarde zijn, dan geeft gij hun geen voedsel, dan zijn zij aan den invloed van de vorst blootgesteld, zoodat zij alle bruikbaarheid, kracht, sap en leven verliezen en moeten afrotten en verder-

ven.

Mijne Geliefden, God geve u allen het verstand, om het te begrijpen. Ik predik niet uit arglistigheid of uit onreinigheid, maar met een eenvoudig hart en een goed geweten.

Wie de zonden aan de hand houdt en meent de ongerechtigheid met de gerechtigheid te kunnen vereenigen, zonde en genade te kunnen door elkander werpen, Christus en Belial te kunnen samenvoegen, - is een kind, dat zich niet wil laten overtuigen, en het zal zich, zoo waarachtig als God leeft, bedriegen, al mocht het vermeenen bovenaan te zitten in het Koninkrijk Gods.

H.F.K.

Heilige menschen zijn wij in het Woord, en de duivel zelf moet dit toestemmen, en toch staan wij altoos verlegen, wanneer wij die heiligheid niet bij ons ontdekken, en wanneer wij niet een proefje van eigen vinding uit onze werkplaats kunnen aanwijzen. Priesters zijn wij in het Woord! priesters van den allerhoogsten God! en het dunkt ons toch nooit recht, als wij niet wat te offeren hebben; den Heere het nieuwe lied te zingen komt zelden bij ons op! Wat zijn wij dus wel zonderlinge menschen, wij, die het Woord Gods hebben, - menigmaal geen hart, geen oog, geen gevoel voor alles wat het Woord is, be- looft en bezweert.

Luther.

oo00oo